

Tveir svipsarar

Sosialistiskí Loysingarflokkurinn stillar bert upp í fimm av teimum sjei valdømunum.

Herfyri segði Dánjal Jákup Jacobsen, at 'tað sá svart út' við uppstilling í Sandoynni; annars roknaði hann við, at flokkurinn fór at stilla upp í øllum valdømunum.

Flokkurinn helt ongan uppstillingarfund í Sandoynni.

Leygardagin varð greitt, at flokkurinn heldur ikki fer at stilla upp í Norðoyggjum. Bert fimm-seks vóru fús at vera stillarar, meðan eingin bjóðaði seg til sum valevni.

Mest hugstoytt er tað, at fólk ein hevði roknað við, ikki vildu stuðla flokkinum, sigur Dánjal Jákup Jacobsen. ówh

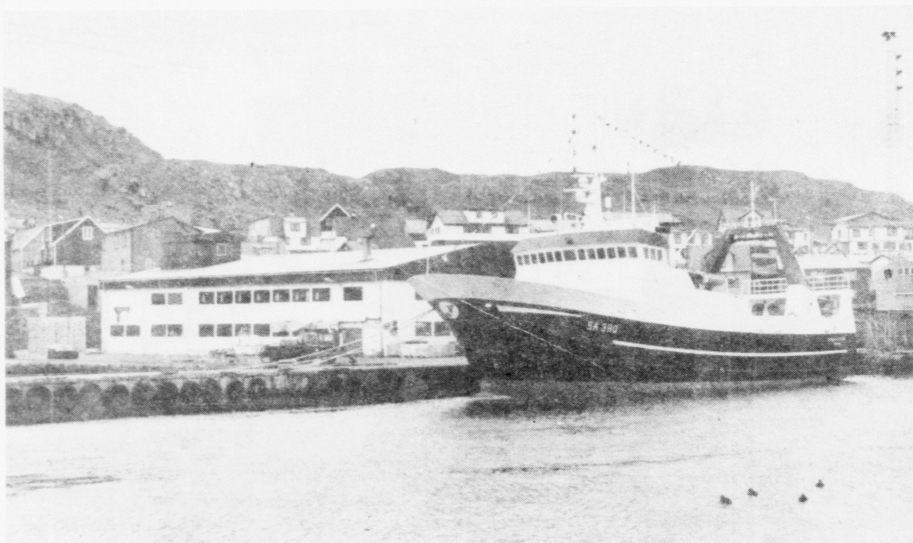
Tveir ónægdir

Tveir kommunustýrslimur í Vestmanna eru ónægdir við samarbeiðið í meirilutanum.

Tað eru teir báðir Jógvan S. Poulsen og Ivan Klein Olsen, sum - hvør í sínum lagi - hava skrivað teimum fyra kvinnunum í meirilutanum bræv.

Teir gera m.a. vart við, at í fleiri førum hava teir ikki fingið nóg góðar upplýsingar um mál, ið hava verið fyri. Málið, ið fekk bikið at flóta yvir, var avgerðin um at stongja niðara veg so leingi arbeiðið við ferjuleguna ikki er liðugt.

Brøvini frá teimum báðum um tvørandi samstarvið keur fyri á fundi týsdagin. ówh

Klettarnir báðir hava avreitt 1600 tons í Sandoynni higartil í ár
Mynd: kalmar

Ráfiskabýtið er ein vanlagna fyri Sandoynna

- sigur Jógvan Adolf Johannesen, ið er reiðari á Klettunum.
- Tyðningur teirra fyri oynna kann ikki yvirmetast, sigur hann

Jógvan Adolf, hvussu hevur gingist hjá bátunum higartil í ár?

— Jú, tað hevur tibetur verið á góðari leið, teir hava avreitt umleið 2.400 tons higartil í ár. Hvar hava bátarnir avreitt?

— Teir hava avreitt bæði í Sandoynni og í Havn, men mest í Sandoynni!

Tit, ella rættari tú, varð harðliga álopin í fjolmiðlunum fyrr í ár, tí bátarnir avreiddu í Havn — men hava aðrir bátar úr Sandoynni avreitt í øðrum oyggjum.

— Ja, tað veldst um hvat tú meinar við, tá ið tú sigur at eg varð álopin í fjolmiðlunum — tí tað er í grundini ikki heilt beint — tað var nú serliga 14. September, sum royndi at koka støðuna upp — men tey álopinu høvdu litið hald í veruleikanum. — Tað hevði havt betri meining, um blaðið hevði vent álopinum móti sínum egnu.

Men tú spurdi eisini, um aðrir bátar høvdu avreitt í øðrum oyggjum og tað hava teir. Eisini í øðrum londum — men tá tagdi 14. September — eyðvitað hvi!

Hvat siga sandoyingar um ráfiskabýtið?

— Tú kanst ætla, at teir fegnast ikki, tí býtið er stutt og greitt ein vanlagna fyri Sandoynna, sum ongur alternativar møguleikar hevur á fiskivinnuøkinum.

Við vitandi og vilja lamdi henda samgongan allar møguleikar fyri vøkstri og trivna her í oynni — og so kunnu samgonguflokkarnir snara hesum máli sum teimum lystir. — Tað var meðan fólkaflokkurinn og tjóðveldisflokkurinn sótu í Tinganesi, at oyggin varð skerd inn at beini. — Talan um hitt søguliga býtið er í hesum sambandi mós.

Tú vart eisini álopin í 14. September fyri røðuna, tú helt í tinginum, tá ið býtið var til viðgerðar. — Har var jú beinleiðis sagt, at røðan var spýggilig, tí teir bátar, sum tú er reiðari á, kortini ikki lata oynni nakran fisk. Er tað satt?

— Nei, hasum er heldur einki hald í, tí bátarnir hava avreitt 1600 tons í Sandoynni higartil í ár — og hasi tonsini høvdu helst verið færri, um hasir bátarnir ikki høvdu verið í oynni

Hvussu nógv hava aðrir bátar úr Sandoynni landað í Sandoynni í ár?

— Tað veit eg ikki heilt vist. Teir hava avreitt meginpartin av restini — men tað stendur rimmarfast, at einki einstakt felag hevur avreitt so nógv í Sandoynni í ár sum Klettarnir!

Bera bátarnir seg?

— Hatta var ein góður spurningur. — Dag og dagliga lesa vit í blaðunum og hoyra og siggja í útvarpi og sjónvarpi at skip fara av knóranum — eisini skip, sum eru munin biligari enn Klettarnir — so eg veit ikki hvi vit skulu vera nakað undantak í so máta. Men vit hava dugnaligt fólk um borð á bátunum og vit vóna at tað skal bera til. Higartil hava vit svarað hverjum sitt. Hvussu framtíðin fer at laga seg vita vit sjálvandi ikki — men vit ætla í hvussu so er at stríðast fyri at svara hverjum sitt! Tyðningurin av at varðveita bátarnar í oynni er alstórvurð og kann ikki yvirmetast, tí fyri tað fyrsta eru 18 mans knýttir beinleiðis at teimum og í øðrum lagi eru eisini tvey fiskiloyvi knýtt at teimum og tað eru m.a. fiskiloyvin, ið Sandoyggin hevur brúk fyri.

At enda, Jógvan Adolf! Hvussu ber tað til, at tú

nýtir partar av tíni fríttíð til at fáast við skip! Er tað stórvurð vinningur?

Vinningur sigur tú! Eg veit ikki hvat ið aðrir fáa í samsýning fyri at fáast við reiðaravirksemi. — Tað er vituligt misjavnt — men eg havi í hvussu so er ikki lagt í at eyðræna bátarnar — t.d. høvdu vit Dalbúgván í 10 ár — men eg tók onga krónu fyri at gera upp fyri hann.

Men eg havi altíð hildið tað vera spennandi at fáast við skip — bæði tá ið tað gongur við og imót. Og kunnu onnur fáa lut í ágóðanum — eg meini arbeiði — so eri eg persónliga nøgdur.

6 Tú var lagdur undir at reka fólk oman í fjørana at eta tara, hvat sigur tú um tað?

— Tá ið soleiðis verður talað, so er ikki nógv at siga — hesum menniskjum kanst tú altíð rokna við at mæta, tey fáa einki at grógvja, tí tey drepa nálinar so hvørt tær spira, og uttan um tey trivast bert illgresi. Eg haldi eg við hasum orðunum havi svarað spurninginum. Annars ivist eg í, um hann ella hon er úr Sandoynni!

Maskinan fór í luftina

Trolarin Hvannhólmur verður valla klárur til fiskiskap, tað, ið eftir er av hesum árinum.

Klokkan eitt fyrradagin — beint, sum teir høvdu sett maskinuna í gongd — sprongdist hon, meðan skipið lá við bryggju í Skopun.

Ólavur Halgi sleipaði síðani skipið á Havnina, har tað skal kannast. Gjárarmorgunin vóru maskinkönir og umboð fyri tryggingina, og kannaðu skipið.

Eingin mannskaði hendi í sambandi við sprengingina. ówh

Árbókin komin

Árbók fyri Føroyar 1990 er nú komin. Tað er landstýrið, ið stendur fyri útgávu, ið Hagdeildin leggur til rættis.

Hetta er fyrstu ferð, at Ríkisumboðið og landstýrið geva út hvørt sína árbók, og soleiðis verður eisini í framtíðini.

Árbókin, ið er 440 síður til stóddar, er meira umfatandi enn vit hava sæð higartil. Hon kostar 180 krónur. ówh

Líðhamar fór á land

Um tíggu-tíðina fyrrkveldið fór útróðrarbáturin Líðhamar úr Klaksvík á land norðan fyri Klakkin á Borðoyinni. Veðrið var av tí besta.

Strandfaraskipið Teman royndi tveir ferðir at fáa Líðhamar av aftur, men tað eydnaðist ikki.

Ólavur Halgi, ið var staddur við Mjóvanes, kom trý korter seinni á staðið og fekk bátin av aftur. Tað gekk hampuliga væl. Fyrstu ferð skráðnaði naglabonkurin, men aðru ferð fleyt báturin. Tá var klokkan farin knappliga hálvan tíma av miðnátt.

Kavarar hava kannað Líðhamar. Hann lekur ikki, men botnurin er illa farin, har hann hevur tikið, og Líðhamar fór á beding í gjár.

ówh